

[Finansministeren.]

med genbeskæftigelse af de afskedigede tjenestemænd indenfor visse styrelsesgrene som for eksempel forsvaret og politiet.

En sådan pensionsforbedring bør dog ikke kunne virke som en mindre rimelig begunstiggelse af navnlig de yngre afskedigede. Pensionsforbedringen foreslås derfor etableret som en opsat pensionsordning, således som den f. eks. kendes fra lov nr. 386 af 12. juli 1946 om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet. I overensstemmelse med principperne i denne lov foreslås det, at der fra det tidspunkt, da tjenestemænd normalt har adgang til pension på grund af alder — d. v. s. i almindelighed fra det 65. år — ydes de pågældende den ordinære pension, som de efter deres pensionsalder ved afskedigelsen fra tjenestemandsstillingen ville have været berettiget til. Endvidere kan der på et tidligere tidspunkt ydes en tilsvarende ordinær pension, såfremt den pågældende dokumenterer svagelighed, ligesom der ved død udbetales sædvanlig enkepension.

Den foreslåede pensionsordning anslås at ville medføre en kapitaliseret merforpligtelse for det offentlige på ca. 6,5 mill. kr., fordelt med ca. 4,1 mill. kr. på staten, 1,1 mill. kr. på folkeskolen og ca. 1,3 mill. kr. på samtlige kommuner.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, blev der i sin tid sideordnet med tjenestemandstolens tilvejebragt et administrativt organ, den ekstraordinære undersøgelseskommission, som i overensstemmelse med de i tjenestemandstolsloven angivne retningslinier afgav indstilling om afskedigelse af ikke-tjenestemænd i stat og kommune samt af personale i offentlige virksomheder, som f. eks. åndssvageanstalterne, Det kgl. Teater, statsradiofonien, hedeselskabet og telefonselskaberne.

Det forekommer naturligt, at de førnævnte synspunkter med hensyn til genbeskæftigelse af de tjenestemænd, der blev afskediget ved tjenestemandstolens, også gælder de efter indstilling af undersøgelseskommissionen afskedigede personer — ialt ca. 250 —, således at de pågældende i større udstrækning opnår genbeskæftigelse i det offentlige tjeneste. Endvidere må det anses for naturligt, at de nævnte offentlige institutioner ved ændring i deres pensionsvedtægter giver de ca. 50 efter undersø-

gelseskommissionens indstilling afskedigede personer, hvis pensionsrettigheder helt eller delvis er bortfaldet ved afskedigelsen efter regler, der svarer til tjenestemandstolens, adgang til en pensionsforbedring gennem opsat pension efter samme retningslinier som foreslået for de ved tjenestemandstolens afskedigede tjenestemænd.

Idet jeg iøvrigt henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget og til den foreliggende udvalgsbetænkning, skal jeg herefter tillade mig at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg om ophævelse af adgangen til tvangsanbringelse i visse tilfælde.*

Lovforslaget tilsigter at bringe forsorgsloven i overensstemmelse med Europarådets Konvention af 4. november 1950 til Beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder.

Om baggrunden for konventionen og dens almindelige bestemmelser kan jeg henvide til den tale, som den højtærede udenrigsminister holdt her i tinget ved ratifikationsforslagets forelæggelse.

De bestemmelser i konventionen, som særlig interesserer, når talen er om forsorgsloven, er konventionens bestemmelser til værn for individets frihed sammenholdt med forsorgslovens forskellige regler, der hjemler adgang til administrativ frihedsberøvelse.

En sådan adgang til administrativ frihedsberøvelse er på adskillige områder hjemlet i forsorgsloven, således at man ved tvangsmæssige anbringelser søger at opnå et i loven fastsat formål eller gennemtvinge en i forsorgsloven foreskrevet forpligtelse. Dette gælder således inddragelse af børn under børneforsorg, tvangsmæssig anbringelse på anstalt af visse understøttede og endelig reglerne om anstaltsanbringelse af forsømlige bidragsskyldige og forsømlige forsørgere, alkoholister etc.

Reglerne om anbringelse af børn har klart hjemmel i konventionen, og reglerne om tvangsanbringelse af alkoholister og erhvervs- og subsistensløse anses ligeledes for dækket af konventionens undtagelsesbestemmelser.

Derimod finder ministeriet, at de gældende regler og praksis vedrørende anven-